

אשית עצות בנפשי

שיעורים ושיחות

ממורינו ראש

הישיבה שליט"א

קל"א
שנה ג'

צו - שבת הגדול פסח
תשפ"ו

ליל שישי הכנה
לחג הפסח תשפ"ה

חג הפסח בצל הרה"י
מפי אחד המשתתפים

לשמיעת השיעורים

קול ברסלב: 1212-444-9191

– פנימי –

יוצא לאור על ידי תלמידי היכל הקודש
בני ברק יצ"ו

להערות והארות: ushiseb@gmail.com

ליל שישי הכנה לפסח תשפ"ה

שבת הגדול – שבת של תפילה

תפילה.

גדולת אליהו הנביא – על ידי תפילה

כשרבינו הגיע לארץ ישראל והלך ד' אמות, הוא אמר למשמשו שרוצה לחזור כי כבר השיג מה שהשיג שם, ויש אומרים שאז השיג רבינו את כל הענין של ראש השנה, אבל המשמש אמר לרבינו שלא כדאי לחזור כל כך מהר אחרי שטרחו והתייגעו כל כך עד שהגיעו, ורבינו כידוע לא התעקש על שום דבר, רק על הנסיעה עצמה רבינו התעקש, ורבינו נסע במסירות נפש לארץ ישראל, אבל על שום דבר רבינו לא התעקש חוץ מזה, וכשהמשמש רצה להישאר, רבינו הסכים לזה, ובאוניה נחתו בנמל חיפה מול הר הכרמל, ושם בהר הכרמל יש את מערת אליהו, זכיתי להיות שם כמה פעמים עם הבחורים, ואחרי שנים כשרבינו סיפר לר' נתן את נסיעתו [כמבואר בהקדמה להשתפכות הנפש], אמר רבינו לר' נתן: כשעמדתי שם ציירת לנצמי, איך שכאן עמד אליהו והשיח את לבו אל השי"ת, ומיד נתעוררתי מזה וגם אני התחלתי להשיח את הלב להשי"ת. וכשר' נתן שמע את זה הוא הבין מרבינו שכל גדולתו של אליהו הנביא היתה רק מהתבודדות.

החשיבות של אליהו ומשיח – רק תפילה

יש אנשים שנוסעים למערות עתיקות הם מתבוננים בכל ההיסטוריה, וחושבים על אליהו הנביא, רבינו ניגש מיד לענין, מה עשה אליהו הנביא, הוא התבודד

בשבת הגדול אנחנו אומרים את ההפטרה של 'וערבה', וכל ענין הפטרה זו דווקא לימי הפסח הוא, כי ההפטרה מסתיימת בפסוק 'הנה אנוכי שולח לכם את אליהו הנביא לפני בוא יום ד' הגדול והנורא', וימי הפסח הם ימי גאולה, ואליהו הנביא בא קודם זמן הגאולה, ונראה את דברי רבינו על גדולתו של אליהו הנביא, רבינו אומר בליקוטי מוהר"ן [חלק א' סימן ס"ו], שבשעה שהקב"ה אמר לאליהו הנביא שיעלה בסערה השמימה, אמר אליהו לתלמידו, תבקש ממני משהו לפני שאני עולה בחיים לשמים, אמר התלמיד 'ויהיו נא פי שנים ברוחך אלי', אלישע ביקש שהוא רוצה להיות פי שנים מאליהו הנביא, אמר לו אליהו, אתה ביקשת דבר מאוד גדול, ורק אם תזכה לראות איך שאני עולה למעלה, אתה תזכה להיות פי שנים ממני, ואם לא תראה אותי עולה לא תהיה פי שנים, והפסוק אומר, שאלישע ראה איך שאליהו עולה, ואומר רבינו שזו באמת התקיים אצל אלישע, והכל היה אצלו כפול, כפי שמבואר בפסוקים שהיו אצל אלישע כפול נסים ממה שהיה לאליהו, ואומר רבינו שבוודאי אלישע התפלל כפול בכוונה מאליהו, כי הגמרא אומרת במגילה כז. על הפסוק שכתוב על אלישע 'ספרו נא כל הגדלות אשר עשה אלישע', שכל הנסים שעשה אלישע הכל נעשה על ידי תפילה, אנחנו רואים מכאן שגדלות הכוונה לתפילה, וא"כ כשאנחנו עומדים בשבת הגדול, הכוונה שבת של תפילה, ולכן אנו קוראים את ההפטרה של אליהו הנביא, כי הנסים של אליהו נעשו על ידי תפילה, והנסים של תלמידו נעשו על ידי

דיבורים זה גם טוב, אבל חייבים לקחת כמה דקות ללכת לטייל באיזה מקום או לשבת באיזה מקום, בלי טלפון ובלי כלום, רק כדי לדבר עם ד', גם אם אין לכם מה לדבר, גם אם אתה מרגיש כבוי לגמרי, אם תבוא עם הבעיה הזאת למשיח הוא יענה לך שתעשה מזה לכד תפילה, רבש"ע אני כל כך כבוי ואין לי מה לדבר איתך, כשאליהו הנביא מגיע אליך בליל הסדר, ואתה אומר לאליהו הנביא בא נצא שניה החוצה אני רוצה לדבר איתך דקה, תגיד לי איך אני יכול להיות ירא שמים, אליהו הנביא יגיד לך 'ספרה נא כל הגדולות', והיינו תפילה, רק על ידי תפילה אפשר לזכות לזה, זה גילוי אליהו וזה גילוי שכינה.

גילוי שכינה

צריך לדעת שאצל חסידי ברסלב היו נוהגים להגיד את התיבות של ההגדה בהתלהבות ובצעקה, אני מדבר עכשיו רק לאנשי שלומינו שעושים את הסדר בעצמם, אבל מי שנמצא אצל אביו או חמיו לא יכול להקים שם צעקות, הוא צריך רשות מהוריו על זה והוא צריך לחשוב אם זה לא מבזה את רבינו, אבל מי שיכול ורוצה לעשות את זה לפי מנהגי ברסלב, צריך להגיד את ה'הגדה' בקול רם [כפי שרבינו אומר בליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן כ', ועי' עוד בחלק א' סימן ר"א], וכשצדיקים היו מגיעים בהגדה לתיבות 'במורא גדול זו גילוי שכינה', היו מתלהבים ומתלהטים ביותר, בשאגה וקול רם ובפחד גדול, וכך מביאים גם על הרה"ק מסאטמאר שאמר את הדיבורים בקול גדול ובמורא גדול, האם אתם יודעים מה זה גילוי שכינה? גילוי שכינה הכוונה שמרגישים את הקב"ה, אני כבר לא זוכר איך מתרגמים 'גילוי שכינה' במקומות אחרים, אבל כאן מתרגמים 'להרגיש את הקב"ה'.

השראת השכינה – להרגיש את ד'

ודיבר עם ד', אם ככה אני גם אדבר עם ד', כשבחורים היו אומרים למוהרא"ש שרוצים לזכות לגילוי אליהו, אמר להם מוהרא"ש מה יהיה לכם אם אגלה לכם את אליהו הנביא, מה תבקשו ממנו, הרי כולם רוצים לראות את אליהו הנביא בליל פסח, וחושבים אולי השנה יזכו לראות אותו אחרי שנה של ניסיונות שהצליחו לעמוד בהם, ומה יהיה כשאליהו הנביא יגיע, מה תבקשו ממנו, ומה תשאלו אותו, אחד ממכם יבקש ממנו שהוא רוצה להיות ירא שמים, אחד ילך לאליהו הנביא ויגיד שהוא מחפש עצה איך לבוא לבית המדרש בכל יום להתפלל שחרית מנחה וערבית, אחד יבקש איך להתפלל במנין, אחד יבקש איך אפשר לכוון בתפילות, ואחד יבקש איך להתגבר ללכת למקווה בכל יום, ואלו הדברים שכנראה תבקשו גם ממשיח ברגע שתשמעו שמשיח כאן, תבקשו ממנו את הדברים האלו, גם מי שאין לו כעת שאלות לראש ישיבה כי הוא שומע שיעורים ומבין איך להסתדר בחיים, אבל כשמשיח יגיע כל אחד ילך ויבקש שרוצה להיות ירא שמים, מה תהיה התשובה של אליהו הנביא, והתשובה של משיח, הם יענו לך דבר אחד, לך ותבקש מהשי"ת, קח כל יום כמה דקות ותדבר עם ד'.

מה יגיד אליהו הנביא בליל פסח – להתפלל

תתחילו את ההתבודדות עם דקה אחת, תבקש מהקב"ה שאתה רוצה להיות ירא שמים, זו העצה שאליהו הנביא יתן לך, וזו העצה שמשיח יתן לך, אם אתה רוצה לזכור לקרוא קר"ש שעל המיטה, ולקרוא קר"ש בבוקר, ולזכור כל היום מהקב"ה, זה רק על ידי התבודדות, וכפי שרבינו אומר [ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן פ"ג], שמשיח הוא הדיבור מלשון משיח אלמים, תקחו לעצמכם כל יום כמה דקות ותבקשו מהקב"ה להיות ירא שמים, ואם אין לכם

לראות את זה ב'עצתו אמונה', אבל המילים שם כל כך מעוררים כפשוטן, 'רעיא מהימנא' היא הנשמה של משה רבינו שהתגלה לר' שמעון בר יוחאי, ורעיא מהימנא מגלה לנו שהקב"ה אוסף בליל פסח את כל המלאכים ואומר להם, בואו איתי ונרד לראות איך בני ישראל עורכים את ליל הסדר ומספרים את הנסים, לפי זה יש גילוי שכינה בכל בתי ישראל, הקב"ה וכל הפמליא של מעלה נכנסים לבתי ישראל לראות מה הולך שם, תארו לעצמכם שאומרים לכם שאיזה איש חשוב הולך לראות את הסדר שלכם, הרי בוודאי לא תכעסו ולא תתעצבנו בכל הלילה, מה לעשות שיש הרבה דברים בליל הסדר שיכולים לעצבן, מיד בתחילת הסדר עושים יחץ, חוטפים את האפיקומן, ומתחילים הילדים לריב ולבכות, או שרבים על המקומות או על הגביעים, אני לא יודע מה קורה אצלכם, אני זוכר כשהייתי ילד בכיתי, כי מי שהצליח לגנוב את האפיקומן אצל סבא שלי היה מקבל כרטיס טיסה לל"ג בעומר למירון, וכשלא הצלחתי לגנוב, הלך כל הסדר, חז"ל תיקנו את הסדר כדי שהאדם יתגבר על נסיון הכעס כשהילדים יתחילו לבכות וכו', אבל הוא יתבונן בזה שהמלאכים והקב"ה נמצאים אצלו בשולחן, והוא יתאפק מלכעוס, אמא שלי שאלה אותי השבוע, מה אתה אומר על השידוך, ושאלתי על איזה שידוך מדברים, ואמרה לי על השידוך של בני ישראל עם הקב"ה, משתדכים מחדש בליל הסדר, כל אחד מביא את מנהגיו מבית אבא ומשתדכים מחדש עם הקב"ה שמגיע להיות אצלינו בליל הסדר.

להיזהר מקנאת המלאכים

אני מקווה שאתם עדיין לומדים כל יום ליקוטי מוהר"ן, הייתי השבוע כל יום בקרית ברסלב, ואני רואה ביום הראשון בשעות הערב אברך יושב וגורס ליקוטי מוהר"ן, ולמחרת אני רואה שוב, ככה

שומעים מאנשים שאומרים 'השכינה שורה כאן', מה הכוונה, הכוונה היא שמרגישים את הקב"ה, מרגישים קרבת אלוקים, הרבה פעמים אומרים לילדים אם תלכו לא צנוע אתם מגרשים את השכינה, מה הכוונה לגרש את השכינה, הכוונה היא שלא מרגישים את הקב"ה ומרגישים התרחקות, לפני תקופה הלכתי ליהודי תלמיד חכם שמוציא ספרים רבים, והבאתי לו את התורה הראשונה שכתבתי על ליקוטי מוהר"ן באידיש, ואמרתי לו שאני רוצה ממנו הסכמה, או שיכתוב לי הערות שיש לו על זה, והוא התחיל לקרוא את הקטע השני 'כי האיש הישראלי צריך תמיד להסתכל בשכל של כל דבר', וראה שמתורגם שם: שיהודי תמיד צריך לחפש את הקב"ה בכל דבר, 'ולקשר עצמו אל החכמה ואל השכל של כל דבר', לבדוק בכל דבר איך אני מוצא כאן את הקב"ה, והוא אומר לי 'זה לא התרגום הנכון, זה התורות שלך', כשאמר לי את זה התקרבתי מחדש, הרגשתי התקרבות מחדש ממך, כי אני זוכר שממש בתחילת התקרבותי שמעתי כאן בהיכל הקודש אברך שנתן שיעור בסימן ל' בליקוטי מוהר"ן, וכתבו שם 'השגות אלוקות אי אפשר להשיג כי אם על ידי צמצומים רבים', והוא תרגם כך 'השגת אלוקות' להרגיש את הקב"ה, 'אי אפשר להשיג', אי אפשר להרגיש וכו', ופתאום נפתח לפני אור גדול, והבנתי שגם אני יכול ללמוד ספרי חסידות ואני יכול להתחיל להתחבר למילים הגבוהות האלו, ולהבין שהכוונה אלי.

הקב"ה אצלינו בליל הסדר – אל תגיעו לידי כעס

מוהרא"ש הכניס בהגדה את דברי הזוהר בפרשת בא, ואצלינו זה היום חלק מההגדה, אברך ביקש ממני שאכתוב לו את הביאור של הזוהר 'פקודא בתר דא', וכתבתי לו את הביאור באידיש אפשר

לי שליל הסדר יעבור עלי מתוך שמחה גדולה, ולא אכשל ח"ו בכעס, ותפילות אלו לא עולות כסף, זה בחינם, אנשים עכשיו עסוקים שיש הרבה הוצאות, אני מביא לכם משהו שזה בחינם, תגידו ותבקשו, רבש"ע אני רוצה לאהוב את הפסח, רבש"ע הטעימינו נא טעם פסח, רבש"ע תעזור לי שלא אריב עם אשתי בפסח, שהיא לא תכעס עלי ושאני לא אכעס עליה, שימי החג יעברו עלינו בנעימות, הרי האברכים עובדים כל כך קשה במשך ימי השנה, ומחכים בקוצר רוח שגיעו ימי החג, להיות קצת בבית, ובדיוק אז מגיע השטן ומנסה לשגע אותנו ולהפיל אותנו במחלוקת ובכעס, כמוכן שצריך לנוח קצת בערב פסח ולהשכיב את הילדים שיהיה להם כח לליל הסדר, אבל העיקר מה שצריך זה לעשות תפילות, וגם מי שהולך להורים שלו לליל הסדר, שיעשה תפילות על הוריו, שההורים שלו יהיו רגועים ובשמחה, כי כשראש המשפחה רגוע הכל רגוע, תבקשו מהקב"ה לזכות ל'מורא גדול זו גילוי שכינה', לזכות להרגיש את הקב"ה, לזכור מהקב"ה, לכל הפחות פעם אחת ביום לזכור ולהבין שהכל הקב"ה, כשרצים מהבנק לרואה חשבון, או כשעוברים ליד החנות של המתחזה, להרים את העינים להקב"ה ולזכור שהכל ממנו.

להקדיש לכל הפחות דקה ביום לתפילה

מוהר"ש היה אומר לנו שיש בכל יום אלף ארבע מאות וארבעים דקות, אני אף פעם לא עשיתי את החשבון, אבל אני זוכר את זה מהשיעורים, ומוהר"ש היה אומר לנו, מכל הדקות האלו תקחו דקה אחת ותחשבו שיש בורא עולם, יש מנהיג לבירה, ומי מדבר אם זוכים בדקה הזאת להוציא דיבור אל ד', רבש"ע אני לא יודע מה לעשות עם אשתי, היא לא רוצה לדבר איתי, יש לה חברה שמשגעת אותה, הרי אין לך באמת עצה בשביל זה,

כל יום, ושאלתי אותו מה זה, והוא אמר לי שהרואה חשבון שלו אמר לו שכל ההצלחה הגדולה שיש לו זה רק בגלל שהוא לא הולך לישון לפני שהוא לומד ליקוטי מוהר"ן, הרואה חשבון יושב כאן עכשיו בשיעור והוא בכלל לא יודע מה הוא עשה בדיבור הזה שאמר לאברך, והאברך כבר אמר את זה לעוד כמה אברכים, ואני גם אמרתי את זה לעוד אברכים, וגם הם לומדים כל ערב ליקוטי מוהר"ן, ככה דיבורי חיזוק עוברים מאחד לשני ומתחזקים יחד, אשריכם, בליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן א' רבינו הזהיר אותנו מקנאת המלאכים, כפי שכתב רבינו 'צריך לשמור עצמו מאוד שלא יקנאו בו מלאכי השרת ויפילו אותו חס ושלום', להבדיל כמו אברך שעשה קצת כסף, ברגע שהוא מספר את זה לאחרים הם יזיקו לו בעין הרע, לא צריך לספר כלום, אומרים ברוך השם שיש לחם בבית וזהו, רק מי שיש לו ראש קטן מספר לאחרים, כי האנשים הקרובים ביותר יזיקו לו, קנאה מביאה עין הרע, וכמו שיש קנאה כאן בעולם, כך יש קנאה למעלה, ולכן כשמגיעים זמנים קדושים כמו בליל שבת, וביותר בליל פסח, המלאכים מאוד מאוד מקנאים את האדם ורוצים להפיל אותו, ובדרך כלל המלאכים מנסים להפיל את האדם במידת הכעס, ואחרי זה האשה כבר בוכה, והילד כבר הסתגר בחדר, והלך כל הסדר, צריך המון רחמי שמים בכל ליל שבת וכן בכל יומא דפגרא, ורואים את זה גם בשמחת נישואין, פתאום המחותר צועק על מישוהו, כי הזמן גבוה מאוד, ובעיקר צריך להיזהר בליל הסדר.

חייבים להתפלל על שמחה ורוגע בליל

הסדר

צריך הרבה לבקש על זה מהקב"ה, רבנו של עולם, ברוך השם שכבר מוכן מיטת ההסיכה להסב עליה, אבל תעזור

ההיפך, לתת להם הרגשה נעימה, לתת להם המון המון מילים טובות, כשפוגשים את הבת הנשואה אומרים לה כמה הבעל שלה אברך טוב, וככה אומרים גם לבן, לתת להם המון מחמאות ולעשות להם אוירה נעימה, האבא צריך להגיד לאמא, כמה אנחנו צריכים להודות לך על ילדים מאירים כאלו, וגם אם הם לא ממש מאירים... אתם תשפכו מילים טובות ותמשיכו להתפלל עליהם ותראו נחת מהם, תדעו שעד כמה שאתם מחזיקים מהילדים, עד שם הם יגיעו, לא יותר מזה.

השמחה בליל הסדר – תלוי בתפילה

בואו נחזור לדבר על ליל הסדר, צדיקים אמרו שזה סדר לכל השנה כולה, ולכן צריך לבקש הרבה על שמחה, שנהיה בשמחה בליל פסח, כדי שנהיה בשמחה בכל השנה, כי בעיקרון הנושא הזה הוא נושא מפיחד ומאיים, כי בן אדם יכול להכין את עצמו חודשים ארוכים לפסח, הכל מוכן, הכלים המפוארים ביותר, והוא אף הלך לישון בצהריים שיהיה לו כח בלילה, אבל הוא מתעורר בערב פסח כשתפס אותו רוח רעה, הוא קם בעצבים ודכאון, והוא לא יודע בעצמו מה עובר עליו, מה אפשר לעשות, אין שום עצה על זה חוץ מתפילה, אני חושב לעצמי מה הייתי עושה, אם זה קורה באמצע השנה אולי אפשר לקחת איזה ויטמין או כמה טיפות שמן ושאר כל העניינים, אבל בפסח הכל חמץ, ונס שיש לנו את העצה של תפילה, נבקש: רבש"ע תעזור לי שאהיה שמח, רבש"ע תעזור לי שלא אכעס, שארגיש שמחה, רבש"ע תכניס בי שמחה, שלא יפריע לי שום דבר בליל הסדר, רבש"ע תעזור לי שלא יציק לי אף אם המפה תזוז מהמקום... זה קצת קשה כל הדברים האלו בליל הסדר, כי צריך להגיד לילדים ולהעיר להם, אבל להיזהר לא לכעוס, אם הייתי אורח, הייתי יושב בשקט והייתי שם את הידיים על השפתיים

למה שלא תיקח את העצה מרבינו, תבקש מהקב"ה, רבש"ע תכניס לה רוח טהרה, רבש"ע תעזור לי שהיא תעזוב את החברות הרעות, רבש"ע תכניס שמחה באשתי, אני לא יודע מה קרה לה, היא אף פעם לא מרוצה, קניתי לה כבר חתיכות גדולות של כלי כסף, ויהלומים ותכשיטים, והיא לא מרוצה, השבוע שאל אותי אברך אם יכול להיות דבר כזה שבן אדם שהמון שנים לא מרוצה, ופתאום נהיה בן אדם מרוצה, האם זה אפשרי בכלל, והתשובה היא שאצל רבינו יש דבר כזה, על ידי תפילה, כמובן זה לא כפתור פלא, זה לוקח זמן, עוד תפילה ועוד תפילה, ואם אשתך לא מבקשת על עצמה, תבקש אתה עליה ועליך, שתהיו שניכם מרוצים, שיהיה לשניכם סבלנות לילדים, ושתאהבו את הילדים.

להיות עם סבלנות לילדים הנשואים

אני חייב לעשות שיעורים נפרדים לכל אלו שכבר מתחילים לחתן את הילדים, צריך לדעת שהילדים הנשואים הם גם ילדים, צריך לפתוח להם את הדלת ואת הלב, הם צריכים להרגיש נאהבים אצל ההורים, אברך סיפר לי השבוע שאשתו רצתה להיות נחמדה והלכה לעזור להורים שלה, אבל היא לא לבושה בדיוק כפי שצריך, וצריך להתפלל שהיא תתלבש כפי ההלכה, אבל בינתיים היא ככה, וכשהיא נכנסה לבית הוריה לעזור, האבא אומר לאמא, אל תתני לה כלום לעשות כי אני לא סומך עליה, ואני חושב שעצם זה שהאבא אמר את המשפט הזה, זה מה שגרם לה להיות ככה, כי היא מרגישה שההורים לא מרוצים ממנה ולא סומכים עליה, וזה מה שגורם לה להגיע לאן שהיא מגיעה, אני מנסה לחשוב איך הייתי מרגיש כשהייתי אברך צעיר אם הייתי יודע שההורים שלי לא מחשיבים אותי ואני מיותר שם, אני לא יודע איך הייתי יכול לעבור דבר כזה, הילדים חייבים להרגיש חשיבות אצל ההורים, אסור לנו לתת להם הרגשה רעה,

יהיו לי קושיות וטענות עליך, שאזכור שאתה עושה הכל, ואפשר להמשיך לבקש בפרטי פרטיות, רבש"ע תעזור לי שאזכה לשמור על עיני, לשמור על המחשבות, שאזכה לשמירת הברית, כפי שרבינו אמר פעם על מצה שמורה, שמצה שמורה זה שמירת הברית, ולכן נבקש על זה שוב ושוב, כי בהתחלה כשאדם רואה ראייה אסורה הלב פועם ויש לו מצפון, ובפעם השניה כבר פחות, ובפעם השלישית נעשית לו כהיתר, וחייבים להתחנן על זה להקב"ה שיציל אותנו מראיות אסורות, אני זוכר ששמעתי פעם בשם צדיקים שביארו את דברי חז"ל 'נעשית לו כהיתר', שזה נהפך אצלו למצוה, יש לו סברא שלימה למה על פי דין הוא חייב להחזיק כלי שאפשר לראות ראיות אסורות, ובמצות אפשר לבקש על כך שנוכה למוח נקי ולעיניים נקיות, שנהיו שמורים ונקיים, ושתזכרו לשאול את הדיין על כל הדברים האלו, כמו ששואלים את ההלכות, כך צריך לשאול איך לסדר את המשרד, אם מותר להכניס שם מחשב ועם איזה סינון, ואיפה ישבו הנשים העובדות שם ואיפה האברך, חייבים להתייעץ עם הדיין על כל הפרטים שלא נישרף ח"ו מכל העולמות, וכשהולכים לבדוק את החמץ, צריך לבדוק את החמץ בבית וברכב, אבל גם לזכור לבדוק את החמץ במשרד, לשרוף את כל הדברים האסורים.

מצוות בדיקת חמץ

אני נכנסתי היום כאן לעיר רק כדי לבדוק את החמץ בדירה שלי כאן, אני רציתי לבדוק את החמץ לפני שבוע כשיצאתי לימי הפסח לקרית ברסלב, אבל מישוהו עשה כאן שמחה וביקש ממני להתאכסן אצלי בדירה כאן בעיר, וכעת הוא יצא מהדירה אז חזרתי במיוחד כדי לבדוק את החמץ בבית, לקיים את דברי חכמינו בפשיטות, כל מי שיש לו דירה נוספת במקום אחר צריך ללכת לבדוק

ומתבודד כל הלילה, ולא היה מפריע לי כלום, אבל כשאני צריך לנהל את הסדר, אני חייב להגיד לילדים, להגיד להם לשבת וכדומה, ולכן צריך לבקש כפול מהקב"ה שיעזור לנו לא לכעוס ולהיות בשמחה.

חיובים לחנך את הילדים ולהעיר להם

אני קצת מחולק עם כמה מחבריי בהיכל הקודש בענין זה, האם צריך להגיד ולהעיר לילדים, אני חושב שיש להם טעות ולא קיבלו נכון ממוהרא"ש את הדרך בחינוך הילדים, כי זה נכון שמוהרא"ש הזהיר אותנו המון פעמים לא להרביץ לילדים ולא לצעוק עליהם, אבל ח"ו ללכת לצד הקיצוני השני שלא להעיר להם בכלל, אני יודע באופן ברור שמוהרא"ש לא אחז מזה, אף שמישהו אחר אומר שהוא יודע באופן ברור שמוהרא"ש רצה שלא נגיד כלום לילדים, לא לראות ולא להסתכל, זה לא יכול להיות שמוהרא"ש אחז ככה, אני שמעתי המון המון שיעורים ממוהרא"ש ואני יודע שהוא כן רצה שנחנך את הילדים, היום האנשים האלו כבר מוכנים לשמוע ממני מה שמעתי ממוהרא"ש, אבל המון שנים ישבתי בצד אצל מוהרא"ש ולא עשיתי כלום, אני זוכר שפעם שאלתי את אחד האברכים למה הוא לא קורא לילדים שלו שיכנסו לבית מדרש להתפלל, והם מסתובבים בחוץ כל הזמן, והוא ענה לי שמוהרא"ש לא מרשה להעיר להם, אני לא אמרתי לו כלום, אבל זה לא יכול להיות, מוהרא"ש דרש מאיתנו שנביא את הילדים לבית מדרש ולתת להם להתפלל חלקים מהתפילה.

לזכות לקדושה בעת אכילת המצות

צריך לדעת שבשעה שאוכלים את המצות אפשר לזכות לדברים גדולים מאוד, כשהאברך לועס את המצות הוא יכול לבקש עם שפתיו, רבש"ע תעזור לי שאזכה שלא יהיה לי חימוץ המוח, שלא

בחדשות שהסיבה שיש כל כך הרבה בעיות נפשיות היום, זה בגלל שמכניסים כל מיני כימיקלים במזון לתינוקות, כל אחד אומר סיבה אחרת למה זה קורה, וזה באמת קורה שבדור הזה יש המון המון בעיות נפשיות, אני חושב שכתורה כתוב מה הסיבה לזה 'והיית משוגע ממראה עיניך אשר תראה', אנשים פשוט משתגעים מראיות אסורות, בדור הזה יש כל כך הרבה אפשרויות להיכשל בראיות אסורות, כי הטכנולוגיה מתקדמת, ולכן יש כל כך הרבה משוגעים וכל כך הרבה בעיות נפשיות, מוהרא"ש היה אומר 'והיית משוגע ממראה עיניך', שאנשים משוגעים לאותו דבר, רואים ורואים ורואים ולא רואים כלום, אבל הפשט הוא פשוט אנשים מקבלים חרדות ופחדים ושאר הבעיות מהראיות האלו.

באכילת מצות אפשר להיגמל מראיות אסורות

אני לא מדבר כעת על ראיות אסורות, אלא סתם ראיות מיותרות, כל הדברים האלו רק מוסיפים לאדם לחץ, אנשים אומרים שרוצים קצת להתאוורר ולכן רוצים לראות קצת חדשות, אבל לא רק שלא מתאווררים מזה אלא נלחצים מזה, כמו שמוהרא"ש היה אומר על הסיגריות שאנשים אומרים שמעשנים כי רוצים להתאוורר, והאמת היא שכשמעשנים נלחצים יותר, בן אדם שיש לו בעיה בבית והוא לחוץ ממשוהו, ולכן הוא צופה במכשירים האלו כדי להתאוורר, זה לא יעזור לו, זה רק בריחה מהבעיה האמיתית, במקום לטפל בבעיה שיש לו הוא בורח למשהו אחר, וזה לא יעזור לו, וכעת בעת האכילת מצות אפשר לפעול להיגמל מזה, כי בזוהר הקדוש המצה נקראת 'מיכלא דאסוותא', מאכל של רפואה, אפשר לבקש מהקב"ה להירפא מזה, ולהיגמל מזה.

להצטרף ללימוד הדרך

את החמץ בדירה, כשישבת אצל הדיין למכור את החמץ היה לי ברוך השם הרבה עבודה שם, למכור עוד בנין ועוד בנין ועוד בנין, כל בנייני הקהילה, ובינתיים מבררים בכל בנין איפה יש חמץ, ביררתי אצל העסקנים שמנהלים את הבנין באומאן אם יש שם חמץ, ואמר לי ששמו בצד שק של אטריות ופתיתים, ממש חבל שעשו את זה, אני לא צריך חמץ ברשותי, כמה זה כבר שווה, מאתיים דולר, הייתי זורק את זה, אבל כעת אי אפשר לזרוק ממרחקים אז מכרתי את זה, בעל המכולת מוכר חמץ גמור כי הוא מוכר חמץ בשווי כמה מאות אלפי דולרים, אבל אני מעדיף לזרוק חמץ גמור, צריך לקיים את דברי חז"ל כפשוטן, לבדוק את החמץ ולבער את החמץ, שכל אחד יבדוק את הרכב ולא יסמוך על חברת השטיפה, צריך לבדוק את הארון בבית מדרש, וכל שאר המקומות, ומי שלא יכול לבדוק את החמץ לביל ערב פסח, שיתחיל לבדוק מעכשיו בלי ברכה, זה לא עוזר שהמנקה ניקתה את הדירה, כי היא מחזירה את הבקבוקי ויסקי לאותו מקום אחרי שניקתה, ומי שלא מוכר את הארון עם הויסקי יכול ח"ו להיכשל בחמץ, וכמובן לבדוק טוב את הארונות במשרד, ואז אפשר לבכות אל הקב"ה שינקה את כל החמץ במשרד.

לבער את הקליפות

אנחנו נוהגים להניח עשרה פתיתים של חמץ ולפזרם בבית ואחרי זה לאספם, נוהגים כן לפי האריז"ל כי יש עשרה כוחות של קליפות וטומאה, כמו שיש בקדושה עשרה מידות כן יש בצד השני, זה לעומת זה, ומוציאים את כל הקליפות מהבית, בעיני ראיתי צדיקים בשעה שבודקים את החמץ, ובכל מקום שבדקו בכו ושבו בתשובה שלימה, להוציא את החמץ והקליפות מהלב, כמה אנחנו צריכים לבכות מהקב"ה לבער את החמץ מקרבנו, אמרו לי שאומרים עכשיו

אבל תמיד טוב לשבת קצת עם הילדים, ואם הילד שלך מסוגל ללמוד איתך דף גמרא בכל יום אין משהו יותר גדול מזה, ותוך תקופה תסיים מסכתא ועוד מסכתא, עד שתסיים איתו את הש"ס, הייתי השבוע בקרית ברסלב והיה שם סיום הש"ס של בחור צעיר, וזה לא הסיום הראשון שלו, ואני מאוד נהייתי מהסיום הזה, כי הבחור הזה עובד במטבח של המוסדות, הוא צריך להכין כל יום 400 מנות לתלמידי המוסדות, הוא במטבח משמונה בבוקר עד ארבע אחה"צ, אבל הוא קם בכל יום לפנות בוקר ולומד כמה שעות את הלימודים שלו, והוא מסיים ש"ס בכל שנה ושנה.

חול המועד – זמן טוב ללימוד גמרא

אני אומר לכם 'לא בשמים היא', כל אחד ואחד יכול לזכות לזה, לסיים את הש"ס בכל שנה, ללמוד שבע דף גמרא ביום, כי קרוב אליך הדבר מאוד, בפרט כעת בימי הפסח וחול המועד שלא עובדים, זה זמן טוב להתחיל את הש"ס, זה זמן שלא עובדים, היה לי נסיון גדול כעת, כי לפני יומיים התקשר אלי הקבלן שבונה את הבית מדרש החדש בקריה, והציע לי שיש לו מאות פועלים ומכונות שלא עובדים בחול המועד, והוא יכול לשלוח אותם אלי בחול המועד, וכך נרוויח בערך מאתיים חמשים אלף דולר בהוצאות הבניה, ושאלתי את הדיין, והוא אמר שמותר לבנות חול המועד, כי זה צורך מצוה והפסד מרובה, אבל עשיתי התבודדות ולא קיבלתי את ההיתר, כי מה יהיה בעוד כמה שנים, כשמישהו יחשוב לעצמו שיש לו גם הפסד מרובה ויתחיל לעבוד בחול המועד כי יזכור שראש הישיבה גם עבד בחול המועד כשהיה הפסד מרובה, ואם אתה חושב שאני מפסיד כסף, אני אומר לך שהסיפור עוד לא הסתיים, תבוא בסוף הסיפור ותראה שלא הפסדתי, אי אפשר להפסיד מקדושת

אנשי שלומינו היקרים, מתחילים מחר מסכת מכות, אולי תסכימו להצטרף ללמוד כל יום דף גמרא, אי אפשר לתאר מה זה יעשה לכם, מוהרא"ש היה מוסר דרשות ללא הרף, ואני לא זוכר שיעור שהוא לא דיבר מהדף גמרא ומחשיבות ג' התפילות שחרית מנחה וערבית, גם כשמוהרא"ש היה כותב את ה'מכתב יומי', הוא היה כותב בכל מכתב ומכתב שילכו ללמוד את הדף, והיה מבקש ומתחנן שילכו לשיעור גמרא, ומי שלא יכול ללכת לשיעור שיגרוס את הדף, כאן בארה"ב מי שמסתבך ח"ו עם רשויות הממשל מצבו נורא ואיום, כמה שהממשלה כאן היא ממשלה של חסד, הכל טוב עד שמסתבכים איתם, ואני מכיר כמה סיפורים של אברכים שהסתבכו איתם וראו ניסים גלויים בזה שהצטרפו ללימוד הדף, ולכן אני מבקש ממכם אחיי האהובים אנשי שלומינו, תצטרפו ללימוד הדף בכל יום, מי שיש לו ילדים מתבגרים יכול בשעות הערב ללמוד איתם את הגמרא, זה דבר כל כך יפה כשהאבא לוקח את הילד הגדול ויושב איתו כל ערב ואוכלים קצת שקדים ולומדים את הדף ביחד, אחרי זה תשבו עם האשה לדבר איתה ולהקשיב לה.

להיות עם הילדים ואשרי הזוכה ללמוד איתם

אברך אחד שאל אותי השבוע מה לעשות שבשעה שהוא מגיע הביתה לאכול ארוחת ערב כל הילדים קופצים שם וכולם נעמדים לידו, והוא רוצה לשבת לבד עם אשתו, האם זה נכון להגיד לכל הילדים לצאת מהמטבח שיוכל לשבת איתה לבד ולדבר איתה דברים פרטיים, או שישאיר אותם, אמרתי לו שאפשר למצוא זמן מתי לדבר דברים פרטיים, כי זה מאוד בריא שהילדים יהיו ליד ההורים ויראו איך כולם מאושרים זה עם זה, אם הילדים לוקחים לך מהצלחת אז תגיד לו שזה של אבא...

ויריבו על האפיקומן, אבל אנחנו נהיה מאוד בשמחה, כי אנחנו מבקשים מעכשיו להקב"ה שיעזור לנו להישאר בשמחה, ואם מישהו אומר לך שהוא בטבעו לא כועס אף פעם בבית תדע שהוא שקרן, אבל אם הוא אומר לך שהוא מבקש על זה הרבה מהקב"ה, יכול להיות שהוא באמת לא כועס, לפעמים יכול להיות אדם שהוא מיואש מהכל ונמאס לו מהכל, אבל אדם בריא כועס ודברים מפריעים לו והוא חייב המון תפילות שישאר בשמחה, לפעמים יש לאבא ילד אחד שהוא מטבעו מאוד קל, ולא קרה כלום אם מישהו לקח לו את המשחק, אבל לפעמים יש ילד שהוא קצת שונה והוא מאוד סוער כשמישהו נוגע בו, אל תסתכלו על הילדים בעין רעה, כנגד ארבעה בנים דברה תורה, ואם יש ילד שיש לו קשיים, תעזרו לו, ותתנו לו תמיכה, ואל תצעקו עליו ואל תשפילו אותו, ד' יעזור לנו לחג כשר ושמח.

המועד, רק היום קיבלתי טלפון ממישהו שהוא יכול להשיג לי הלוואה מהבנק של שלושים מליון דולר למשך חמשים שנה עם אחוז אפסי, ד' יעזור לי שלא נצטרך לקחת הלוואה ולא לשלם רבית, אבל בכל פעם שאני ממצמץ עם העין אני צריך לפתוח עוד כיתה בתלמוד תורה ובבית ספר, ב"ה שעמדתי בנסיון ולא יעבדו כאן בחול המועד, ומה נעשה בזמן הפנוי בחול המועד, נלך לבית מדרש ללמוד, אם יש לך ילדים תצא איתם קצת בחול המועד, וחוג מזה יש עוד המון המון שעות מיותרות, ואת אשתך תשלח לטייל עם אמא שלה ואחיות שלה, ואתה בינתיים תתפוס קצת גמרא ומשניות וחומש רש"י.

אי אפשר להינצל מכעס כי אם על ידי תפילה

ד' יעזור שיהיה לנו חג שמח, והילדים ירקדו על כל המיטה שהכנו להסיבה,

דווקא נאפה לאחר הפסח?

ת. צריך להדר אחרי פסח לקנות דברי חמץ רק בחנות של ירא שמים, שיודעים שמכר חמץ כדין, כל השאלה שיש היום זה איך קונים חמץ אחרי שבועות, כשמביאים לכאן את השקדי מרק של חברת אוסם מארץ ישראל, כל החמץ שיש כעת לבעל החנות הוא ימכור לחמץ, אבל מה שיגיע אחרי שבועות, אני לא יודע איפה נמצא בתקופה כזאת, החברה בוודאי מוכרת את החמץ בארץ ישראל, אבל אולי כעת בימים האלו החמץ נמצא אצל היבואן במל, ואולי הוא יהודי מומר ל"ע ולא מכר את החמץ, וחמץ שהיה בידי יהודי בפסח אסור לאכול אחרי פסח, זה לא רק שקדי מרק, זה מלא מוצרים של חמץ שיבואנים מביאים וזה נשאר במחסנים.

מי שיש לו עוד שאלות יכול לשאול

ש. האם מותר להשתמש בפסח בספרי קודש?

ת. זה הידור מאוד יפה שיהיה במיוחד לימי הפסח ספרים שמתמשים בהם כל הזמן על השולחן, כי הספרים האלו יכולים להיות מלאים בחמץ, לי יש בספרים של פסח, ליקוטי מוהר"ן, ותיקוני זוהר, וששה סדרי משנה, ומסכת פסחים, וכמובן סידורים וברכת המזון לכל בני המשפחה, הרי מאוד מאוד קשה לנקות אותם לפסח, לא צריך לקנות את הכל בשנה אחת, אפשר שנה אחת לקנות ברכת המזון, ושנה אחת כמה סידורים, ולא צריך לקנות סט של ששה סדרי משנה, אפשר כרך קטן שיש שם את כל המשניות.

ש. האם יש להדר לקנות אחרי פסח

כי אשה שמבשלת ואופה עם טבעותיה, צריכים להגעיל את הטבעות, וזה מאוד קל, מניחים תבנית על האש, ממלאים מים, וכשזה מתחיל לבעבע מניחים את הטבעות בתוך האש ומוציאים, הכי קל להניח את הטבעות על קולב וכך אפשר בקלות להכניס ולהוציא, ובשבת הגדול שחל בערב פסח להיזהר לא לאכול חמץ עם הטבעות.

ש. האם סבון צריך הכשר לפסח?

ת. מה שמשתמשים איתו למקווה לא צריך הכשר, אבל מה שמשתמשים לכלים צריך הכשר.

כשהייתי השבוע בחנות מאוד נהנית שאכשר דרא ויש היום הכשר כמעט לכל דבר, כל הסבונים, וכל הכלים חד פעמי, ודבק, זה מאוד מאוד חשוב שהרבנים יכולים לבדוק הכל מחמץ, יש דברים שלא השתמשו פעם מחשש חמץ כמו משחות שיניים, והיום יש כמעט את כל החברות עם הכשר מהודר לפסח, וזה מעניין שכמה שהיום הרבה יותר קל להגיע לפסח עם כל המצרכים הכשרים, ככה האדם היום נהיה יותר ויותר לחוץ....

ש. מה עושים בשבת בבוקר בערב פסח כשקמים מאוחר, ונשאר קצת זמן או לעשות סעודת שבת או להתפלל, מה לעשות קודם?

ת. שאלה טובה, ולא רציתי אפילו לחשוב על השאלה הזאת, אני רוצה שתשאל את הדיין בשבת ותגיד לי בחול המועד מה הוא פסק....

ד' יעזור לנו שנוכל להיות בשמחה בימי החג, א גוט יום טוב.

ש. האם מותר להשתמש בקפוטה של כל השנה?

ת. צריך לנקות טוב ואפשר להשתמש, נראה לי שהיום אפשר להכניס כמעט הכל למכונת כביסה, אני לא מדבר על הקפוטה שמשתמשים רק בבית הכנסת, אבל הקפוטה שמשתמשים איתה לסעודה צריך לנקות טוב ועדיף לכבס.

ש. כשהולכים לליל הסדר ההורים, והאבא לא מקפיד על ערב פסח מצות, האם אפשר להביא איתי ערב פסח מצות?

ת. זה כן, זה לא נחשב שאתה נגד אבא שלך, זה משהו שהמון אנשים נוהגים, וההורים מקבלים את זה.

ש. האם אפשר להשתמש בתחתית של גביע שיש לו שוליים מגולגלים ויכול להיכנס שם חמץ?

ת. אפשר להשתמש, אבל כל גביע שיכול להיות שהשתמשו בו לפעמים בחמץ חם צריך להגעיל [לפעמים זה נמצא בכיור ושופכים על זה מרק חם עם חמץ], ואם יש לזה שוליים מעוגלים חייב לעבור ליבון קל, וזה לא מקלקל את הכלי, יש דברים שחייבים ליבון חמור, כמו רשת שמשתמשים איתו על האש, ועדיף לקחת רשת חדשה לפסח, כי ליבון חמור יכול לקלקל אותו לגמרי, אבל בגביע שלא משתמשים על האש לא צריך ליבון חמור, וזה לא מקלקל, זה רק עושה שאם יש שם פירור זה נשרף, וכל גביע שמשתמשים בו בכל השנה יש להגעיל, חוץ מהגביעים שהשוליים למעלה מעוגלים והם צריכים ליבון קל.

אני מקווה שלמדתם את ההלכות והלכתם לשיעור לשמוע את ההלכות,

פסח תשפ"ה בצל ראש הישיבה שלימ"א

⚠ מדור זה נכתב מפי השומעים ויתכן שהדברים לא מדויקים או לא הובנו כראוי

לאכול קודם סוף זמן אכילת חמץ, ואכן לא הגיע ציבור גדול, ובקושי היה כמה מניינים, וקודם התפילה אמר ראש הישיבה לאחד האורחים, אני לא רוצה שתחשוב שכל שבוע יש כל כך הרבה אנשים בשבע בבוקר, זה רק עכשיו, והייתם נקיים...

• אחד הגבאים ביקש מאחד המתפללים החשובים להתפלל שחזרית לפני העמוד, ואח"כ ביקש הגבאי מראש הישיבה אם מסכים להתפלל, והסכים, והלך הגבאי להודיע לאברך שראש הישיבה יגש לעמוד, וראש הישיבה שם לב לזה, ואמר לאברך שיגש לעמוד, כי אחרי שכבר הודיעו למישהו אחר לגשת לעמוד, אז הוא לא מוכן לגשת בשום אופן.

• בשבת וכימי החג היו אורחים מרובים, אנשים שהגיעו לימי החג אצל בניהם וכדומה, ובין האורחים הגיע גם ילד נכד של מוהרא"ש זי"ע וראש הישיבה כיבדו בכל הימים ביותרת הכבוד וביחס מיוחד, ראש הישיבה אמר לו שהוא נראה בדיוק כמו שמוהרא"ש היה נראה כשהיה

• בימי הפסח אין כל כך הרבה שיחות בבית המדרש, כי לא עושים קידוש בבית המדרש, ואת כל מה שהיה במשך ימי החג אי אפשר בכלל להעביר, כי אי אפשר לכתוב ולמסור את רגשי הקדושה של ימי החג, ואת התפילות ואמירת ההלל וכו', אבל נצטט ונלקט דיבורים אחדים מכמה אנשים שמסרו מטוב לבם את הדיבורים והשיחות לשתף את עמך ישראל רעבי טובך צמאי חסדך.

• בשבת בבוקר, שבת הגדול ערב פסח, ישב ראש הישיבה בבית המדרש קודם התפילה, ולפני שהתחילו להתפלל בשבע בבוקר, והיה שלג כבד, ואמר: מי כעמך ישראל, אנשים קמים מוקדם והולכים לבית המדרש בתוך שלג כבד, רק כדי לקיים מצוות עונג שבת, לאכול סעודת שבת על פת לחם, מי כעמך ישראל.

• כליל שבת אמר ראש הישיבה לאנשים שגרים במרחק מבית המדרש, שלא יבואו לבית המדרש הגדול בבוקר, אלא יתפללו בבית מדרש ליד הבית, כדי שיוכלו

בנחל זה דבר אחד: תפנה להקב"ה ותדבר להקב"ה! ואמר שאינו מבין איך יכול להיות שאנשים שולחים שאלות לעיתונים, ועונים שם תשובות לאנשים מה לעשות, מי יכול לתת עצות לאחרים כשהוא עצמו לא יודע מה לעשות עם עצמו, ואם תאמר איך כותבים תשובות בעצתו אמונה, ויש לומר שכל התשובות בעצתו אמונה כתוב בהם, תלך להקב"ה ותבקש ממנו והקב"ה יעזור לך, ואם תאמר שגם אתה יכול לכתוב מכתבים כאלו, נו, אדרבה ואדרבה, ואמר שהוא כבר ממתין שיבוא מישהו שיכתוב מכתבים כאלו, וזה יהיה דבר גדול.

● ואמר שכל אבא צריך לדעת שבלילה זה הקב"ה מכניס בפיו את הדיבורים הראויים לבניו, וכל אחד מקבל כעת כוחות מן השמים להשמיע לבניו אמונה ברורה, וצריך לנצל זאת ולדבר איתם בשפתם.

● אחד האברכים אמר שהוא לא יכול ללמוד ליקוטי מוהר"ן, וראש הישיבה שכנע אותו שילמד עם פירוש שפתי תפתח והוא בוודאי יענה, ולאחמ"כ אמר ראש הישיבה, הכל היה שווה לי, ששכנעתי אברך לפתוח את הספר הקדוש ליקוטי מוהר"ן.

● בליל שביעי של פסח התכנסו אנשי שלומינו עם הראש הישיבה לאחר הסעודה, ראש הישיבה נתן לכל אחד כוסית מיץ ענבים ובירך לכל אחד את הברכה והישועה שהוא צריך להיושע, אחד בפרנסה בהרחבה, ואחד בשידוכים, וכן בשאר הישועות,

ילד, ואמר ראש הישיבה שזכות הוא לו ללמד תורה ויראה את נכדיו של מוהרא"ש כפי שאמרו חז"ל [בבא מציעא פה]. על רבינו הקדוש שחיפש את הנכדים של רשב"י ושל ר' טרפון כדי לקרבם לעבודת השם.

● אברך אחד שעשה שידוך לאחד מנכדי מוהרא"ש, זכה וקיבל לדמי שדכנות שטריימל של מוהרא"ש, והביא האברך את השטריימל לראש הישיבה לימי הפסח, וראש הישיבה לבש את השטריימל בליל הסדר ובשבת ויו"ט, שטריימל יפה ללא כת, וראש הישיבה אמר שהוא מאוד נהנה להיות עם השטריימל כי רבינו אומר בספר המידות שכובע של צדיק מסוגל להסיר הגאווה, ואמר ראש הישיבה שהעיקר הוא להתלבש עם הלימודים של הצדיק, ולהכניס בראש את כל מה שמוהרא"ש לימד אותנו.

● קודם כניסת החג לימד ראש הישיבה ברבים את האגרת של הר"ש מאוסטרופלי, וראש הישיבה דייק בלשונו שכשאשר מדבר מהעונשים שהקב"ה מעניש את הרשעים הוא כותב, שהמטרה היא לטהרם מעונותיהם, שהקב"ה אינו מעוניין להעניש אנשים ח"ו, אלא רק רוצה לנקותם ולזככם כדי שיוכלו להתקרב בחזרה אל ד', וכן דייק באגרת על הסוד הנקרא 'אשר', שאנשי שלומינו אומרים שהכוונה בזה לספר הקדוש אשר בנחל שמגלה את כל הסודות, שהקב"ה מנהיג את העולם ורק איתו צריך לדבר.

● ואמר שכל מה שכתוב באשר

והם יברחו, ואף אחד לא חלם בכלל שהקב"ה יבקע את הים, ומזה ילמד האדם שאף אם רואה שאין לו שום ישועה, הקב"ה יכול לחצוב לו ישועה חדשה, משהו שהוא בכלל לא חשב עליו.

- ואמר שאחד האברכים שלא זכה עדיין לזש"ק, התלונן בפניו, למה אומרים לו כל הזמן שיתפלל שוב על ילדים, אולי הגיע הזמן לקבל את הגזירה באהבה, ואמר לו ראש הישיבה שאם יאמין בהקב"ה והוא ימשיך לבקש הוא יראה נסים גדולים, ואף אם הרופאים אומרים שאי אפשר, הקב"ה יכול להביא ישועה מכל מקום, וככה זה בשידוכים ובכל דבר, אף אם בדרך הטבע לא רואים ישועה, הקב"ה יכול לשלוח ישועות שלא חושבים עליהם בכלל.

- ואמר שבשעה שרבינו היה על הספינה פתאום הגיעו גלים גדולים והספינה כמעט טבעה בים, ואחת הנשים צעקה שם בקול גדול, ואמרה לרבינו למה אתה לא צועק, אמר לה רבינו אולי כל זה קורה כי את כן צועקת, והיא הפסיקה לצעוק, ומצאו את החור בספינה ותיקנו את זה, והסביר ראש הישיבה שיש ב' מיני צעקות, יש צעקה של אמונה בד', ויש צעקה של יאוש וחוסר אונים, אם צועקים שהמצב איום ונורא וכבר אין מה לעשות, על זה אמר הקב"ה בקריעת ים סוף, מה תצעק אלי, ורק אם צועקים מתוך אמונה ותקווה אפשר להיוושע.

- וסיפר את מה שמובא במדרש, על המלך שהיה לו בת שהיתה מבקשת ממנו כל דבר, עד

כשאחד האברכים שצריך ישועה לא הגיע, שלח אליו ראש הישיבה לביתו כוסית מיין ענבים לישועה, ראש הישיבה קרא לילדים שישירו את השיר 'אדיר במלוכה', ונתן לכל ילד לשיר קטע בקול, ראש הישיבה דיבר מזה שבכל שנה ושנה יש שוב את הנסים הגדולים של קריעת ים סוף, וכל אחד יכול להיוושע בכל הישועות, ובפרט בפרנסה וזיווגים, ואמר שזיווגים הכוונה גם לשלום בית, צריך הרבה להתפלל על כך.

- דיבר על זה שבני ישראל עמדו ליד הים וצעקו אל ד', והקב"ה אמר להם מה תצעק עלי, ולכאורה צריך להבין מה יש לבני ישראל לעשות אם לא לצעוק אל ד', הרי זו העצה היחידה שיש לבני ישראל, ואמר שהיות שהיה שם קטרוג גדול, כי שרו של ים טען 'הללו והללו עובדי עבודה זרה', לכן רצה הקב"ה שבני ישראל יכנסו מיד לים, ולא יתחילו כעת להתווכח ולהוכיח האם הם ראויים לנס או לא, כדי שכל אחד יבין וידע שאף אם הוא נמצא במצב שנמצא, ואף אם הוא נפל לאן שנפל, והוא הגיע למצב של הללו עובדי עבודה זרה, צריך הוא להתרומם משם ולצפות לנס מן השמים, ושלא יעסוק עכשיו במשא ומתן בזה, אלא יתחיל לעשות דבר טוב, שינסה לעשות איזה מצוה קטנה ושיתקדם הלאה.

- ואמר שבני ישראל עמדו בים, וחשבו כל מיני מחשבות איך הקב"ה יציל אותם מהמצרים, אולי ישלח להם שם איזה מכה

ובוודאי הקב"ה יעשה נסים, ואנחנו צריכים להאמין בזה שהקב"ה יושיע אותנו, ואמר שאחד אמר לו שהוא נסע לציון מוהרא"ש ביבנאל, ואמר את כל התהלים ולא נושע, אמר לו ראש הישיבה אם ככה תחזור שוב להגיד תהלים, אם כבר היית נושע מזה, אולי אתה לא צריך לחזור, אבל אם לא נושעת תיסע שוב ותגיד שוב את כל תהלים, וככה עם כל סגולה שעושים לשידוך, צריך לעשות שוב ושוב, אם רבינו אמר שאמירת קרבנות הנשיאים היא סגולה לשידוך, אז יש להגיד שוב ושוב, ואם רבינו אמר שאמירת שירת הים בשמחה היא סגולה לשידוך, יש לעשות את זה שוב ושוב.

• ודיבר בשבח יוצאי עדות המזרח איך שהם שרים את שירת הים מתוך שמחה גדולה.

• ודיבר בענין הפרנסה, ואמר שאף אחד כאן לא רוצה כסף, בהיכל הקודש לא צריכים כסף, אבל צריך פרנסה, לפרנס את הבית, ואנשים חושבים לפעמים מחשבות רעות בפרנסה, כמו 'לי כבר לא יהיה פרנסה', או 'אולי אפתח כרטיס אשראי ואתחיל ללוות כסף מהבנק', וכדומה, האדם צריך להתפלל על פרנסה.

• כבר הגיע שעת חצות הלילה, ואמר: אני יודע שזה כבר חצות, אבל אני רוצה להזכיר לכם עוד נקודה אחת, תזכרו מזה שרבינו נתן לנו עצה טובה, שאפשר לדבר אל ד', תנצלו את העצה הזאת. לאחר מכן רקדו שירת הים, כמה פעמים נעצר ראש הישיבה

שהתחתנה והפסיקה לבקש מהמלך, ואז שלח שליחים שיתפסו אותה, שהיא תתחיל לצעוק אל אביה, ואמר לה המלך שעשה כן רק כי רצה לשמוע את קולה, אותו דבר היה עם בני ישראל על הים, שהקב"ה לא שמע את הקול שלהם מאז שיצאו ממצרים, כי במצרים צעקו אל ד', ועכשיו לא צעקו, לכן הקב"ה שלח את המצרים בחזרה לבני ישראל, כי רצה לשמוע את קולם.

• ראש הישיבה דיבר בחשיבות של שלום בית, שעל זה מתפללים בשביעי של פסח, קשה זיווגו של אדם כקריעת ים סוף, ואמר שר' נתן היה תמיד מדבר דיבורי תכלית, ואחד האפיקורסים הגיע לשם וחשב לעצמו, בוודאי מדבר ר' נתן מתכלית, כי אין לו כסף ואין לו עולם הזה, אבל אני מגיע עכשיו מעסקים גדולים שעשיתי, וקניתי לאשתי יהלום יקר, ואם לר' נתן היו דברים כאלו יקרים הוא לא היה מדבר מתכלית, ר' נתן מיד קרא את מחשבותיו, ואמר: לפעמים אדם חושב שאחרי שקנה יהלום יקר לאשתו יהיו לו חיים טובים, יכול להיות שהוא יביא לה את זה והיא תכעס ובסוף הוא ירצה להתאבד, וכך היה, הוא הלך הביתה והיא אמרה לו שהיא לא רצתה סוג כזה, והוא כעס עליה שהיא מתלוננת, והתחיל ריב גדול שם בבית, הוא באמת רצה להתאבד, ואז נזכר בדיבורים של ר' נתן, שהוא ירצה להתאבד.

• ואמר ראש הישיבה שכעת זה הזמן להתפלל על שלום בית,

- ואמר: אני יכול לעמוד עכשיו ולהגיד לכם דבר מאוד פשוט, מורי ורבותי, צריך לדבר אל ד', בפרט עכשיו בפסח, פה סח, אבל זה יותר מעניין אם אני מקדים לפני זה סיפור של כהן גדול, ושאלה ותשובה.
- ואמר בשם הרה"ק מסאטמאר זי"ע, על הפסוק וחרב לא תעבור בארצכם, ובתרגום אונקלוס מתרגם, שלא יסור חרב מארצכם, ולכאורה זה היפך כוונת הכתוב, ובשנות השואה והזעם ביאר הרה"ק מסאטמאר שאונקלוס לשיטתו, הוא תירגם על הפסוק 'בחרבי ובקשתי' בצלותי ובבעותי, שחרב הכוונה לתפילה, ולכן וחרב לא תעבור בארצכם, הכוונה שלא תסור התפילה.
- ואמר, שאחה"צ כשנפל החשמל, היה מאוד חם, אי אפשר היה לישון, ואי אפשר היה ללמוד, ואז נזכר מאומאן, שהוא מגיע לשם אחרי טלטול הדרך, ולא יכולים לעשות כלום, לא נרדמים מרוב עייפות, ואין מוח מרוכז ללמוד, אבל יש רק דבר אחד שאפשר תמיד לעשות, לפתוח את השפתיים ולדבר עם ד', ואמר שאותו דבר עשיתי היום, פתחתי את הפה ואמרתי להקב"ה כמה אני מודה לו על החג הנפלא הזה.
- ואמר לילד נכדו של מוהרא"ש: כשהתחלתי ללכת לשיעורים של סבא שלך בליל שישי, הוא התחיל להגיד איזה דבר תורה על הפרשה, ואח"כ אמר שיש עצה טובה, לפתוח את הפה ולדבר עם ד', וכל פעם כששמעתי את זה, אמרתי לעצמי, אני מיד הולך בפסוקים מיוחדים ורקד עליהם במיוחד.
- בשביעי של פסח בבוקר אמרו את שירת הים בנעימות ביחד [לא פסוק בפסוק], אחה"צ היה הפסקת חשמל בכל הקריה, והגנרטור לא עבד, ועשו הרבה תפילות, וב"ה החשמל חזר.
- ערב כניסת ליל אחרון של פסח, דיבר ראש הישיבה כמה דיבורים, כדי שבינתיים יוכלו הנשים לארגן את סעודת יו"ט, בפרט אחרי שנפל החשמל, ודיבר ראש הישיבה על מה שלמדו בדף גמרא שהאדם שהורג בשוגג רץ לעיר מקלט, והוא צריך להיות שם עד מות הכהן הגדול, ולכן אמותיהם של כהנים גדולים הביאו מאכלים לרוצחים בשוגג שלא יתפללו על בניהם שימותו, והגמרא אומרת שהכהנים אשמים שהם לא התפללו שלא יהיו רוצחים, והגמרא אומרת שאף אם הכהן גדול התמנה רק לאחר הרציחה קודם פסק הדין, היה לו לכהן גדול להתפלל שהרוצח ייצא זכאי בדין, ושאל ראש הישיבה איך אפשר להתפלל על דבר שכנגד ההלכה, תורה לא בשמים היא, אם לפי ההלכה הוא לא יוצא זכאי בדין על מה יש להתפלל, ואמר שבנו הרב אלחנן הביא לו תירוץ יפה, שהכהן גדול היה צריך להתפלל שאם הבן אדם חייב, שכולם יפסקו שהוא חייב, כי ההלכה היא שאם כל הסנהדרין פוסקים יחד על אדם שהוא חייב, הוא יוצא זכאי. ואמר ראש הישיבה שאנחנו צריכים ללמוד מזה שהכל תלוי בתפילה.

שלו לומד זוהר הקדוש, מי שלומד זוהר מקבל יראת שמים, ואמר לאחד מאברכי הכולל, אני רוצה שתדע, שלימוד התורה בכולל הוא הדבר הגבוה ביותר, אבל תדע שעוד יותר גבוה מזה, זה להיות מלמד ולשבת עם הילדים ולדבר איתם דיבורי אמונה, ואם יבקשו ממך לבוא להיות מלמד, תעזוב את הכולל ותלך להיות מלמד.

• ואמר למנהל, אני מבקש שתגיד למלמדים שילמדו זוהר הקדוש, כי אני חושב עכשיו על שנת ת"ת, מה יהיה עם האנשים באותן שנים, צריך עכשיו להכניס לילדים המון יראת שמים שיהיה להם כוחות בעוד שלושים וארבעים שנה.

• ודיבר על זה שכל כך הרבה משפיעים ורבנים חיים מהעצות של רבינו, ובזה מחיים את כלל ישראל, אבל מתביישים להגיד שהעצות הם של רבינו.

• בעת שמכרו את העליות, דיבר עם כמה מלמדים ואמר להם שעכשיו מגיעים ימות הקיץ, ומאוד קשה להחזיק את הילדים בכיתה, וזה זמן למלמדים שימלאו את הילדים עם יראת שמים על ידי סיפורי צדיקים, והמלמדים צריכים לדעת שכעת קשה מאוד לילדים ללמוד דברים קשים שצריכים ריכוז חזק, ואמר שכל מי שלמד אצלו בתור ילד, זוכר שבקיץ למדו דברים קלילים יותר ובעיקר דיברו מצדיקים וסיפור מצדיקים דברים שאפשר ללמוד מזה לעובדא ולמעשה.

• אחד המלמדים שאל איך הוא

לכצע את זה, אחרי השיעור אני הולך לדבר עם ד', אבל אחרי השיעור שכחתי מזה, ובשבוע הבא שוב הגעתי לשיעור, והתחיל להגיד איזה דבר תורה, והתחיל להגיד שאפשר לדבר עם ד', ואחרי השיעור דיברנו מהשיעור מה מוהרא"ש אמר, והייתי בטוח שעכשיו אעשה את זה ואתחיל לדבר עם ד', ושוב שכחתי, וככה היה כמה שבועות, עד שבוע אחד שמעתי שסבא שלך אומר שאפשר על זה לבד להתפלל: רבש"ע תפתח לי את הפה שאוכל לדבר איתך, והתחלתי לעשות את זה, וזה היה מאוד קשה, בגלל שזה הדבר הכי חשוב, לכן היצר הרע משקיע הרבה כוחות על זה, לאנשים יש כח לדבר שעות עם חברים, אבל כשמתחילים לדבר עם ד' הם מיד מתעייפים, אבל כשממשיכים וממשיכים בסוף רואים כמה שזה טוב וכמה שזה מביא לאדם הצלחה ברוחניות וגשמיות.

• ואמר לאורחים שהגיעו, אני רוצה שתדעו שכשיש כאן הפסקת חשמל זה לוקח המון המון זמן עד שחוזר, אבל היום זה חזר מוקדם, כי כולם התפללו על כך, ואמר לאברכים, הרי עד היום לא חשבתם להודות לד' על החשמל שהוא נותן לכם, פתאום שמתם לב על המתנה שהקב"ה שולח לכם.

• באחרון של פסח בבוקר, לימד זוהר הקדוש ביער, ואמר שהוא מאוד מקווה שהמלמדים לומדים את ספר הזוהר, ואמר שאפשר לראות על הילדים אם המלמד

התפילה, ולאט לאט הדברים יחדרו בנפשם.

- אחרון של פסח בבוקר אחרי התפילה, היה פעם ראשונה בימים אלו שהתקיים קידוש אחרי התפילה, כי בפסח לא אוכלים מהשני, אבל באחרון של פסח המנהג לאכול מאחרים, אי אפשר היה ללמוד סיפורי מעשיות, כי הספרים שמשמשים בחמץ מכרו לגוי, גם הסידורים והמשניות שמשמשים בכל השנה על השולחנות של הסעודות מכרו לגוי והביאו במיוחד אחרים לימי הפסח, וכן הברכונים, ו'תיקון הכללי', אבל ראש הישיבה דיבר כמה דיבורים על ההפטרה של אחרון של פסח.

- בהפטרה כתוב שבעת שמישיח יבוא, 'וגר זאב עם כבש, ונמר עם גדי ירבץ, ועגל וכפיר ומריא יחדיו, ונער קטן ינהג בס', ושאל ראש הישיבה מה זה מעניין אותנו מה יהיה בעת שמישיח יבוא, אלא רואים איזה שלום בית יהיה בימות המשיח, בן אדם שהוא כמו זאב יוכל לחיות עם מישהו שהוא כמו כבש, ומי שכמו נמר יוכל לחיות עם גדי, כי כשמישיח יבוא יכניסו את האמונה, ומי שחי עם הקב"ה יכול לחיות עם אשתו, לא משנה איזה הבדל תהומי יש ביניהם, ורבינו אמר שהוא כבר מכניס כעת את הלימודים של משיח, וממנו עד משיח אין הבדל רק שאצל משיח לא יהיה בחירה ועכשיו יש בחירה לא לציית, ולכן מי שלוקח את העצות של רבינו כעת, וחי עם הקב"ה יכול ליזכות לשלום בית גם אם נראה שהוא

יכול לשכנע את הילד, שהחיים אצל הגוי אינו בגדר 'חיים טובים' בכלל, ראש הישיבה הביט עליו בחזקה ושאל אותו, מה אתה חושב, שזה יכנס לילד בשיחה אחת? אני מדבר עם הבחורים על זה חמש שנים, ואחרי זה ממשיך לדבר אחרי החתונה, זה לוקח זמן, עוד שיחה ועוד שיחה עוד שנה ועוד שנה וכל דיבור נכנס ללב, נבנה אבן על גבי אבן, עוד קצת אמונה ועוד קצת יראת שמים.

- ואמר שהתמונה בחוץ נראית מצויין, יש כאן אברך שיושב באמצע התפילה עם ספר ביד, ובמקום להתפלל הוא לומד כל הזמן, ועושה ליצנות מהתפילה, והוא לא מתפלל בכלל, ומצד שני יש כאן אברך שיושב בתפילה עם ספר, ונראה לאנשים שהוא לא מתפלל, אבל אני יודע שהוא מגיע מארץ ישראל, וכבר קם מוקדם לפנות בוקר וכבר התפלל והניח תפילין, ועכשיו הוא הגיע לשבת איתנו בתפילת יו"ט, ולשמוע את ההלל, ובינתיים הוא לומד בספר, זה רק משל קטן כדי להבין שמה שרואים זה בכלל לא מה שקורה באמת, אי אפשר לדעת כלום מבחוץ מה באמת קורה אצל האנשים בפנים, והמלמדים צריכים לדעת שאם הם רוצים רק 'תמונה' שכל הילדים מתפללים אז הם צריכים לצעוק עליהם ולהיות עם משמעת וכו', אבל אם הם רוצים שזה יהיה משהו פנימי ושיהיו מחוברים לתפילה, חייבים המלמדים לדבר איתם הרבה על יראת שמים ואמונה וחשיבות

ושנים, ולא חושב שיכול לשנות את זה, שיתפלל על כך, הוא יראה נסים, ואם הוא כבר רגיל הרבה שנים לאכול לפני התפילה, וככה ראה אצל אבא שלו וכו', עדיין התפילה יותר חזקה מהכל, ואף אם אין לו כח לעשות כלום, עדיין הוא יכול לפתוח את השפתיים, אותו דבר זה עם חובות ועם פרנסה, עם תפילה יכולים להצליח הכל.

• ואמר שאחד האברכים שאכל אצלו בסעודת החג שאל אותו, איך זה נראה אחרי שכבר זוכים להיכנס לתוך הקדושה, ענה לו ראש הישיבה, אני לא יכול להגיד לך, כי אותי עוד לא הכניסו, ואני עוד עומד בשער מבחוץ ודופק ומבקש שיכניסו אותי, אבל מוהרא"ש לימד אותי להישאר ליד הדלת ולא להפסיק לנדנד את הקב"ה שוב ושוב, ולדפוק בדלת ולהתחנן לזכות ללמוד ולהתפלל ולהיות עם יראת שמים.

• אחרי שהתחילו לשיר, עצר ראש הישיבה ואמר יש לי עוד משהו חשוב לספר לכם, היה פעם יהודי שהיתה לו בת שמאוד סבלה על המעיים, כל פעם אחרי שהיא אכלה היא הקיאה את הכל, והם הלכו להמוץ רופאים וניסו את כל הטיפולים ושום דבר לא עזר, ליהודי הזה יש חבר שגר כאן בקריה, והוא תמיד אמר לו, תתפלל עלי, תזכיר את הבת שלי לרפואה, לפני פורים פגש היהודי את החבר שלו ואמר לו, עכשיו זכיתי להשיג תור אצל הרופא הכי גדול בענין זה, הוא גר במדינה רחוקה, ובעוד כמה שבועות

ואשתו בכלל לא מתאימים.

• ואמר שאותו דבר זה בנוגע ליחסים בין עובדים למעביד, המלמד צריך להסתדר עם המנהל, המלמד הוא כמו כבש והמנהל הוא כמו וכו', וכן המנהל צריך להסתדר עם ההנהלה גשמית וכו', כל אחד צריך להסתדר עם השני, ואם מכניסים את הקב"ה כולם מסתדרים, ואמר שצריך להתפלל על כך שלא יהיה מחלוקת בין אנשים, ואם מישוהו רואה שחבר שלו כועס עליו ולא רוצה לדבר איתו, שלא יתעלם מזה, אלא יעשה על כך תפילה, אף אם זה נראה לו תפילת שווא, שיגיד: רבש"ע תעזור לי להסתדר עם כולם, אני לא רוצה לריב עם אף אחד.

• ואמר שהרבה אנשים אומרים, אין לי כבר כח לסבול, אני בורח, והרבה אנשים באמת בורחים, משאירים את האשה ומתגרשים וכדומה, אבל צריך לדעת שלא יעזור כלום, אין לאן לברוח, כולם ממשיכים לסבול גם אחרי שברחו, אם הקב"ה גזר על האדם לסבול, לא יעזור לברוח, רק תפילה תעזור, להתפלל מעומק הלב שלא יסבול יותר.

• אברך רואה בבוקר איך כולם רצים למקווה והוא מפונק ולא נח לו להיכנס למקווה, ולא מבין איך כולם ככה נכנסים בלי להרגיש מה שהוא מרגיש, שיתפלל על כך, אפילו שזה נראה לו תפילת שווא, רבש"ע אני לא רוצה להיגעל ממקווה, אני גם רוצה להיטהר, ואם הוא לא מצליח להגיע לבית מדרש, וזה כבר ככה אצלו המון

הבת קול שאיבד את כל העולם הבא שלו, בגלל שהוא הבטיח בן זכר לבני הזוג שהביאו לו כל צרכי החג, ואמר ראש הישיבה שברגע הראשון הבעש"ט מאוד נבהל מזה, תתארו לעצמכם על איזה גביר ענק שיש לו נכסים לרוב, ושמע בשורה שברגע אחד הוא איבד את הכל ונשאר בלי כלום, אין לו אפילו דולר אחד, אבל הבעל שם טוב חיזק את עצמו ואמר שהוא הולך לעבוד את ד' בלי עולם הבא.

- ואמר שרבינו מביא את הדבר הזה בשיחות הר"ן [שיחה מ"ח], ורבינו אומר שכל אחד אפילו איש פשוט אינו יכול להיות איש כשר כי אם כשמסכים לעבוד את ד' אף ללא עולם הבא, כי לפעמים היצר מראה לאדם שאין לו עולם הבא, ובין כה הוא לא יקבל שכר, והאדם צריך לחזק את עצמו שהוא מוכן לעבוד את ד' אף בלי עולם הבא, ואף אם יקבל גיהנום על מצוה זו, ורבינו אומר שאפילו ביום אחד צריך אדם לחזק את עצמו כמה פעמים ביום בדבר זה, כי אדם אומר לעצמו, מה כבר יהיה שעכשיו אני אניח תפילין ואתפלל, הרי אני מכיר את עצמי, ואני יודע מה יהיה איתי היום במנחה, ומה יהיה איתי מחר, למה להתחיל בכלל, בסוף בין כה יהיה לי גיהנום, והאדם צריך לחזק את עצמו, שלא משנה מה יהיה, הוא הולך לעבוד את ד', כי מי שיעשה חשבונות כאלו לא יוכל אף פעם להיות ירא שמים, כי תמיד היצר יבלבל אותו עם החשבונות האלו.
- ואמר ראש הישיבה, שלפעמים

בעז"ה אטוס אליו, ואחרי פסח הוא פוגש אותו ושואל, האם נסעת עם הבת שלך, הוא ענה לו, אני לא נסעתי, אני אגיד לך את האמת, ישבתי עם הילדים שלי באחרון של פסח, ואמרתי להם, הרי כתוב שמצה היא מיכלא דאסוותא, מצה היא מאכל של רפואה, היום זה היום האחרון של אכילת מצה, ואנחנו נבקש מהקב"ה שהמצה תרפא אותה, הילדה נכנסה לחדר שלה עם המצה והתחילה לבכות להקב"ה, רבש"ע הרי המצה היא מאכל של רפואה, אני הולכת עכשיו לאכול את המצה, רבש"ע תרפא אותי, וראה זה פלא, הסעודה הראשונה שהיא אכלה והיא לא הקיאה, ומאז נעלמה מחלתה כאילו לא היה, ואמר ראש הישיבה, אנחנו הולכים עכשיו הביתה לאכול את הסעודה האחרונה של המצה בבית, תלכו עכשיו הביתה תאכלו המון המון מצה, ובעז"ה אצל כולם יהיו רפואות.

- המנהל שליט"א מציין: שראש הישיבה לא כתב השנה שום מכתב בימי חול המועד, רק מכתב אחד הוא כתב לאשה אחת שצריכה רפואה, וכתב לה שאף שאינו כותב חול המועד הוא יוצא מגדרו, כי שמע מבעלה שהיא כמעט לא אוכלת כלום, וכתב לה שתאכל כמה שיותר מצות, והיא תראה ישועה ורפואה גדולה.
- בסעודת משיח סיפר ראש הישיבה באריכות את כל הסיפור של הבעל שם טוב בנסיעתו לארץ ישראל, ודייק כמה דברים באמצע, בעת שסיפר שהבעל שם טוב שמע את

בים, כי נכדו יעשה חידושים יותר גדולים, אמר ראש הישיבה שאין הכוונה דווקא לחידושים עמוקים יותר ומחודשים יותר בעמקות ובפשט, אלא הכוונה היא שרבינו מחדש כל כך הרבה נפשות, אף שהם אחרי יאוש ואף שכבר קיבלו כל כך הרבה קבלות וראו שהם לא יכולים לעשות כלום, והחידוש של רבינו הוא, שאדם שלומד את ספריו ומקיים את עצותיו תמיד יכול להתחדש ולהרים את עצמו, וזה חידוש גדול מאוד שרק רבינו הצליח לחדש, שאף אחרי כל מה שעברנו עדיין יש לנו את הכוחות לבוא שוב ולהתחיל מהתחלה וללמוד ולהתפלל.

- כשסיפר את החלק במעשה שהבעל שם טוב לא ידע כלום והתחיל להגיד את אותיות הא'ב' עד שהגיע לאות י' ואז התחיל להיזכר, ואמר שהכוונה בזה היא, שבשעה שיהודי רואה שהוא לא יודע כלום, והכל סתום לו, ואין לו שום חשק ושום עסק בעבודת השם, שיקח את הא'ב', הכוונה לא' ב' ביהדות, לדברים הפשוטים ביותר שיש ביהדות, שיקח סידור ויגיד את המילים, שיגיד את המילים הפשוטות: רבנו של עולם תעזור לו, שישמור שבת בפשטות, שיחיה את עצמו עם אכילת מצה.

- ואמר שעצם מצוות אכילת מצה יכולה להחיות את האדם לכל כולה, וראה אצל אחד שתלה חתיכת מצה מהאפיקומן מעל הדלת ומאוד נהנה מזה, איך שהאדם לקח את זה למעשה ומזכיר לעצמו כל השנה שאכל

אברך אומר לעצמו, אני כבר רואה את מצבי, אני יהודי כבר לא יהיה, חס ושלום להגיד כך, צריך להגיד הפוך, גוי אני כבר לא יהיה, ברוך השם שאני לא גוי ואני יהודי, מכאן ואילך מה שאני זוכה לעשות הכל רווח.

- ובליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן מ"ח כשרבינו מדבר מזה, הוא כותב בזה הלשון 'ומה עשה הבעל שם טוב זכר צדיק לברכה על הים בשעה שהסיתו הבעל דבר', ודייק ראש הישיבה מה הכוונה שהסיתו הבעל דבר, הרי לא היה כאן יצר הרע שהסיתו, סך הכל שמע בת קול מן השמים שאיבד את העולם הבא שלו, וביאר שאותם רגעים של חלישות הדעת הם באים מהבעל דבר, והבעל דבר בא לכל אחד ואומר לו שאין לו עולם הבא, ורוצה לעשותו לו חלישות הדעת ולהחלישו בעבודת השם, וכן רצה הבעל דבר להסית את הבעל שם טוב ולהחלישו בזה, אבל הוא חיזק את עצמו והמשיך לעבוד את ד' ללא עולם הבא.

- לפי הסיפור מספרים שהבעל שם טוב הקדוש היה שר' לעושה נפלאות גדולות לבדו כי לעולם חסדו', קודם היה שר את המילים האלו בשיר איטי ואחרי זה בשיר שמח, וראש הישיבה ניגן את הניגונים המקובלים בבית סקאליע, שהם נכדי הבעל שם טוב, והם מספרים שזה מה שמקובל שהבעל שם טוב הקדוש שר על הים.

- כשהגיע לחלק בסיפור שאדל בתו של הבעל שם טוב אמרה לאביה, שהוא יכול לזרוק את הכתבים

למד שלושים פרקים משניות, כל מסכת כלים.

- בדרך תמה ראש הישיבה לאן נוסעים כל הרכבים, כולם רצים אחרי הכסף, מה יש להם מזה, ואמר שרבינו אמר שזה דבר פלא, שאלפי שנים שאנשים עסוקים בלעשות כסף, איפה כל הכסף של כל האנשים שעשו בכל השנים, כל הזמן רק מתלוננים שאין כסף, ואנשים כל הזמן רק עושים עוד ועוד כסף, לאן הכל הולך, נוסעים פה משאיות ואוטובוסים וכולם רצים אחרי העבודה והכסף.

- ואמר שכל מטרתה של הנסיעה לקריה היא כדי שיוכל לדבר עם אברכי הכולל ולזרז אותם בלימודם, כי הם סיימו כעת הלכות שבת, והם צריכים כעת לחזור את זה בקצרה ולהיבחן ולהמשיך הלאה, וזו עיקר מטרתו לשבת איתם ולזרזם ולעשות איתם את התוכנית לחודשים הקרובים.

- בדרך הוא התקשר למגיד שיעור של הישיבה בקרית ברסלב, להגיד לו שהוא מגיע לשחרית, ושהוא ידבר עם הבחורים אחרי התפילה, כשהגיע ראש הישיבה הלך קודם להתבודד ביער, ואמר אח"כ אני לא יודע מה איבדתי בויליאמסבורג, מה יש שם, אני רוצה כבר לעזוב ולעבור לגור פה בין העצים, המקום כל כך נקי והמקום כל כך טוב להתבודד, ואמר שהוא ממתין שיסיימו להתקין בישיבה את כל מה שצריך ואז יעתיק מגורתו לשם, לשבת עם הבחורים.

מזה בפסח, ואמר ששמע מחסיד ברסלב, שלכן כל יום בעת הנחת תפילין אומרים קדש והיה כי יביאך, כדי להזכיר לעצמינו שלא אכלנו חמץ בפסח ואכלנו רק מצה, ובזה תמיד אפשר להחיות את עצמינו, לא משנה מה שרק יעבור עלינו, הרי אכלנו מצה בפסח.

- ואמר שבסיפור כתוב שאחרי שהבעל שם הגיע לאות י' יעשה מה שעשה, שכל אחד מוטל עליו לעשות מה שעשה, לא כתוב בסיפור מה עשה הבעל שם טוב, כי כל אחד צריך לעשות מה שמוטל עליו לעשות, כל אחד לפי מדרגתו, וכל אחד יעשה את מה שצריך לעשות.

- ואמר שפעם היו רואים בפסח הבדל בין עני לעשיר, לעני לא היה לאכול בחג, אבל עכשיו יש לכולם לאכול בחג, וכולם קנו בהרחבה, ורק אחרי פסח יש את ההבדל, כי מתחילים לחשוב איך משלמים את הכרטיס אשראי, אבל אם יהיו בשמחה, יוכלו לעבור את הימים של 'אחרי פסח', ויוכלו לשלם את הכל.

- אחר כך שרו חסל סידור פסח, לשנה הבאה בירושלים, כאשר זכינו לסדר אותו כן נזכה לעשותו אמן.

- ביום חמישי פרשת שמינינסעראש הישיבה לקרית ברסלב ליברטי, יצא לפנות בוקר מויליאמסבורג, כשנכנס לרכב התחיל לומר ברכת התורה מילה במילה, ואח"כ קריאת שמע וברכת ציצית, ואח"כ התחיל ללמוד משניות, ובדרך

בישיבה מלמעלה למטה, רק רציתי ללמוד ולהיות ירא שמים ולא ידעתי מה עושים, ואח"כ שאל את אחד האברכים בן כמה הוא, והוא אמר שהוא בן עשרים ואחת, אמר לו ראש הישיבה, אני בגיל שלך הייתי אברך אבוד לגמרי, הייתי בחוסר אונים, הייתי באמצע לחפש צדיק ומורה דרך שיוכל לסדר לי את החיים.

• ביקשו מראש הישיבה שיספר משהו מהרה"ק הדברי חיים זי"ע כי היה יום אחר יום ההילולא, וסיפר ראש הישיבה שפעם אחת באתה בתו של הרה"ק מצאנו שהיתה גרה ברוסיה, ושאל אותה אביה הקדוש, מה שלום היהודים ברוסיה, אמרה הבת, מאוד רע ומר שם ויותר גרוע שם ממצרים, אמר לה אביה הקדוש, אין דבר כזה יותר גרוע ממצרים, כי במצרים לא היה לנו את התורה, והיינו יכולים לשקוע עמוק בטומאה, אבל כעת שיש את התורה הקדושה, תמיד יכולים לצאת מכל מיצר, לא משנה מה שרק יעבור עלינו אנחנו יכולים להחיות את עצמינו עם דף גמרא.

• לאחמ"כ נסע ראש הישיבה לבקר את מוסדות החינוך, ונתן שיעורים למחנכים, ובכתות של הילדים הגדולים, ודיבר בשבח אמירת תהלים, ואמר שילדים גדולים יכולים לסיים בכל היום את ה'יום תהלים', ואמר למחנכים שבוודאי צריכים לראות שהבנות הגדולות עוזרות בבית, אבל בדרך לבית הספר הן יכולות לסיים את ה'היום תהלים', ואמר שהוא לא יודע מה לעשות עם ה'קעמפ' בשנה זו, כי

• ראש הישיבה דיבר בשבח האברכים שכבר מזמן סיימו להתפלל וכבר הלכו לעבודה, כי בלילה אין מה לעשות בקריה, וחייבים ללכת לישון מקודם, והיום מתחיל מוקדם, וכן שיבח את כל הבחורים שהיו להם סיומים.

• בתפילת שחרית היה נתינת שם ללידת הבת לאחד מאברכי הקריה, לאחר שחרית היה קידוש על נתינת השם, ודיבר ראש הישיבה עם הבחורים, ואמר כמה מקנא בהם שיש להם דרך הלימוד, ושאל את אחד הבחורים בן כמה אתה, וענה שלש עשרה, אמר לו ראש הישיבה אני אגיד לך מה אני עשיתי כשהייתי בן שלש עשרה, אני ראיתי שמישהו פירסם תמונה של חתן וכלה ברחוב, לקחתי ספריי וצבע וביקשתי מחבר שישמור בצד שאף אחד לא מגיע, ואני צבעתי את זה כדי שבארא פארק ישאר עיר של קדושה, ואילו הייתי יודע מדרך הלימוד, דלא הייתי רואה בכלל אתהתמונה כי הייתי תופס בזמן הזה עוד מסכתא, ושאל בחור אחר, בן כמה אתה, וענה שהוא בן ארבע עשרה, ואמר לו, אתה יודע מה אני עשיתי כשהייתי בן ארבע עשרה, אני למדתי בישיבה, והמגי"ש צעק עלי ואמר לי, משהו גדול עוד יצא ממך כי אתה לא רוצה ללמוד כלום, ואמר שהוא גם עשה כתרים לחתונה של נכד האדמו"ר, ושאל עוד בחור בן כמה אתה, ואמר שהוא בן שש עשרה, ואמר לו, אני בגיל שלך לא היה לי מה לעשות, הסתובבתי

להביט בתוך הספרים ולחיות חיים טובים, ואמר על החוכרת על שלום בית שנקרא בשם 'גן עדן', ואמר שאולי יש אנשים שיסתכלו בפנים כשיראו את השם גן עדן, אבל אחרים אומרים שעדיף לכתוב את השם 'אין לי עצה בחיים', זה יותר מדבר אליהם, וליבנו את כל הסברות לכאן ולכאן.

• לאחמ"כ נסע בחזרה למוסדות התורה לדבר עם הצוות והמחנכים, וישב איתם כשעה וחצי, ואמר ששכח לגמרי שהבטיח לילדים שהוא מגיע איתם לברך אתם ברכת האילנות וזו היתה אחת הסיבות העיקריות שהגיע, ולכן מיד אספו את כל הילדים ונסעו לברך ברכת האילנות.

• ואמר שהוא היה בטוח שיכנס לבית הדפוס לדקות בודדות, כי היה לו משהו חשוב לסדר, אבל כשהגיע וראה את כל האברכים העוסקים במסירות נפש כל השנה למען רבינו, לא היה יכול לעזוב אותם, וכן בתלמוד תורה היה חייב להתעכב כשראה את המחנכים העוסקים במסירות נפש, ואף שחשב שיהיה שם רק כמה דקות.

• כשהגיעו לחצירו של ר' שבתי מזרחי לברך על האילנות, אמר ראש הישיבה לילדים את הטעם למה אנו מברכים על האילנות, כי הרבה נשמות שצריכים תיקון יורדים לגלגול לאילנות, ומקבלים תיקון כשמברכים את ברכת האילנות, חילקו ממתקים לילדים ושרו איתם, וראש הישיבה סיפר סיפור לילדים ואח"כ בירך איתם

מצד אחד זה טוב שהבנות יצאו להתאוורר, ושלא יצאו למקומות אחרים, אבל מצד שני איך אפשר להשאיר את האמא בבית עם התינוקות ושהבנות הגדולות יצאו לכמה שבועות לקעמפ ולא לעזור בבית.

• ואמר לילדים, אתם באמת ילדים צעירים, ולא יודעים עוד כלום מהחיים, אבל זה זמן להגיד תהלים ולשמור את זה למתי שיצטרכו, ואמר להם, יש לי כעת עשר משפחות כאן בקריה, שמצפים לזרע של קיימא, אנשים לא יודעים מה מחכה להם, אבל אם אומרים תהלים כשהן ילדות קטנות זה יכול להציל אותן, ואמר שמי שלא יכול להגיד את כל ה'יום תהלים', שיגיד לכל הפחות פרק אחד תהלים ביום, וידבר כמה מילים אל השי"ת.

• לאחמ"כ נסע לבקר את 'בית הדפוס', וישב עם המנהלים והעסקנים בבית הדפוס, ועברו איתו על כל פרט ופרט בבית הדפוס, והתעניין בתרומות שבבית הדפוס, ואח"כ הלך לבקר את הרב יואל שניצלער במשרדו, שם עורכים את הספרים הקדושים עצתו אמונה, ושאר ספרי ראש הישיבה, ודיבר ראש הישיבה בשבח הספר הקדוש 'שפתי תפתח', על הפירוש הנפלא על ליקוטי מוהר"ן, ועל זה שהולך לצאת ספר שלם של ח' התורות הראשונים, ואמר לאברכים, שצריך לחשוב יותר איך אפשר להכניס את העצות של רבינו בכל העולם כולו, וליבנו כמה וכמה דרכים שישכנע יותר אנשים

חדשים להמשיך בשאר לימודי הכולל, ואמר שיש אברך שמוכן לתרום אלף דולר לכל אברך על כל מבחן שהוא יבחן אצל רב גדול, כל מי שרוצה יכול להיבחן עד אצל עשרה רבנים גדולים, ואם יביא עשרה מכתבי הוראה על הלכות שבת, יוכל לקבל עשרת אלפים דולר, אלף דולר על כל כתב.

• ותיכנן איתם כל סדר החזרה לפרטי פרטים, עד תשעה באב, ומתשעה באב עד ראש חודש אלול יעברו להיבחן אצל הרבנים.

• לאחמ"כ חזר ראש הישיבה לווייליאמסבורג, ובדרך המשיך לדבר בטלפון עם חברי ההנהלה של קרית ברסלב, ועברו על כל אחד ואחד שרוצה לעבור לגור בקריה, איך אפשר לסדר לו דירה בצד הטוב ביותר, איך אפשר להקל על תושבי הקריה, ועל אחד האברכים שחושב שכועסים עליו, אולי כדי לדבר איתו ולהגיד לו שזה לא נכון, ואף אחד לא כועס עליו.

• כשחזר לווייליאמסבורג הלך לישיבה למסור את המשך השיעורים הקבועים של ליל שישי.

• בשב"ק פרשת שמיני שבת מברכים אייר, בעת סיפורי מעשיות המשיך ראש הישיבה לספר במעשה של הבערגרין והעני, מהרוצח שנסע על המים ורצה לתפוס את בת הקיסר כדי למכרה, והיה אצלו כל מיני ציפורים של זהב שהיו נראים כמו ציפורים חיים ממש, והיו נראים

את ברכת האילנות.

• אח"כ נסע לבקר את הנהלת הקריה, ועבר איתם על כל החשבונות של הקריה, וישב איתם שעה ארוכה, ותיכנן את הפרטים הלאה איך לפתח את הקריה.

• אח"כ חזר לישיבה ונתן שם שיעור בשני דפי גמרא, ושוב אמר להם כמה שהוא נהנה להיות כאן בקריה, בעיר כבר אי אפשר להסתובב כעת, הקיץ התחיל והפריצות ממלאה את הרחובות, וכאן בקריה הכל נקי, ואמר אני לא רוצה לחזור לעיר, אני חייב קודם כל להסתכל על הנשמה שלי, כאן אפשר להישאר נקי וטהור, בעיר יש ממש מכול, ואמר שבינתיים יש רק תירוצים למה הדברים עוד לא מוכנים בישיבה... וחבל על כל יום, צריך לסיים לבנות שם את חדר האוכל וחדרי השירותים, ואז יוכל לעבור לגור בקריה.

• אח"כ התפלל ראש הישיבה מנחה עם הבחורים, ומשם נסע לבקר את אברכי הכולל, ודיבר איתם על זה שהם כבר סיימו עכשיו שלש שנים של לימוד הלכות שבת, וכעת עומדים בזמן החזרה הכללית והמבחנים, ואמר להם שאין להם מה להיות בלחץ מהמבחנים, כי מטרת המבחן היא לא לזרוק מהכולל מי שלא יודע, אלא כדי שכל אברך יראה בעיניו שיש לו את כל הלכות שבת בידיו, אחרי שיעמוד על כור המבחן ויראה שהוא יודע את הלכות שבת, זה יתן לו סיפוק, ויראה שכל מה שעמל בשלש שנים לא היה לריק, וכעת יוכל בכוחות

האדם בחברתו, ולא להיות איש מוזר, ולכן אין לצעוק באמצע העיר, ואמר ראש הישיבה שבתחילת ההתקרבות הלך בכל לילה לגשר ברוקלין, ושם לא עובר איש, וצעק שם בקולי קולות, אבל אמר ראש הישיבה שאף מי שלא יכול לצאת לצעוק, יכול לקיים את מה שאמר רבינו שאדם יכול לצעוק קולי קולות עם פה סגור, אפשר לנסות את זה, לצעוק בתוך המוח בפנים ולהרגיש ממש איך שהוא צועק, ואת זה צריך לעשות כל יהודי כשהוא רואה שהיצר רוצה להפילו, שיצעק אל ד' בתוך מוחו, רבונו של עולם תציל אותי, רבונו של עולם אני כל כך רוצה להיות ירא שמים, וזו העצה היחידה להינצל מהיצר הרע.

- בסעודה שלישית דיבר ראש הישיבה על פרשת המאכלים הכשרים, על כל החיות הטהורות, והתורה הקדושה מסיימת ואומרת 'כי אני ד' המעלה אתכם מארץ מצרים', ודייק שלא כתוב אני ד' שהוצאתי אתכם, אלא לשון הווה 'המעלה' אתכם, והביא את דברי רש"י ש'מעלה' הוא מלשון מעלה טובה ומעליותא, שהקב"ה אמר אלמלא לא העליתי את ישראל ממצרים רק בשביל שאין מטמאין את עצמן בשרצים דיים. ואמר שאף שאין לבני אדם שום תאוה לאכול שרצים או לאכול דם, רק מלחשוב על זה אפשר להיגעל, אבל רצה הקב"ה לזכות את ישראל לפיכך הרבה להם תורה ומצוות, והקב"ה נתן לנו מצוה זו, כדי שנוכל לשמוח עם הקב"ה, ולהודות לו שאנחנו זוכים

כציפורים גדולים שעומדים על שיבלים ושרים, ואמר ראש הישיבה שרבינו מרמז לנו את מה שראה על התקופה שלנו, איך שעושים עם הטכנולוגיה דברים שנראים כמו אמיתיים, כל ענייני הטכנולוגיה שדברים נראים כאילו הם זזים וכו', זה הכל מעשיו של הרוצח, של הס"מ שעל ידי זה הוא רוצה לתפוס ברשתו את הבת קיסר, את נשמת ישראל, דברים נראים כמו זהב, והאמת שהם לא יותר מהבלי הבלים.

- ואח"כ המשיך בסיפור שאחרי שהרוצח תפס אותה לתוך בור והזהיר אותה שלא תצעק, ואם היא תצעק הוא יהרוג אותה ויחנוק אותה, ואמר ראש הישיבה שזו כל מטרת היצר הרע, כל המלחמה של הס"מ היא שהאדם לא יפתח את פיו לצעוק אל ד', על זה משקיע הס"מ את כל כוחותיו שלא יצעק על ד', כי כשהאדם רואה את היצר הרע שבוער בקרבו, אין לו שום עצה כי אם לזעוק אל ד', ואמר שפעם אחת אמר מוהרא"ש מה עושים מצילי האש כשרוצים לכבות את האש, הם עושים קולות וברקים ונוסעים במהירות להציל, כך כשאנו רוצים לכבות את אש היצר הבוער בקרבנו יש רק עצה אחת לצעוק ולזעוק אל ד' שיציל אותנו, ולכן הס"מ משקיע כל כוחותיו שלא נצעק אל ד'.

- ואמר שכאן באמצע העיר אי אפשר לעמוד ולצעוק, כי בעיר צריך להיות איש בין אנשים, והראה ראש הישיבה בתוספתא שיש לנו להתנהג כמו שאר בני

ממצרים אם יהיה שמח בזה שאינו אוכל שרצים.

• ישר כח למנהל הרב מרדכי שליט"א, ולמרבין תורה הרב דוד פוקס שליט"א, ולהרב אברהם הערש וועבערמאן שליט"א גבאי דקרית ברסלב, ולאחיו החשוב הרב יואל שליט"א, ובמיוחד להרב יוסף זינגער שליט"א שמוסר נפשו בכל שבוע ושבוע להעלות על הקו את הדיבורים והשיחות המחיים כל נפש.

לא לאכול שרצים ולא לאכול דברים טמאים, ואנו צריכים להיות בשמחה עם המצוות שיש לנו, עם המצה והמרור שאכלנו, עם כל מצוה שעשינו, ועל ידי זה יוצאים ממצרים גם עכשיו, מי שרוצה לצאת עכשיו מהמצרים שלו, מהמיצר שיש לו ברוחניות ובגשמיות, חייב להביט על הנקודות הטובות שבו, על המצוות שעשה, ולכן אומרת התורה בלשון הווה, אני ד' המעלה אתכם מארץ מצרים, גם בזמן הזה יכול כל אחד לצאת

לשמיעת השיעורים

קול ברסלב: 1212-444-9191

– פנימי –

יוצא לאור על ידי תלמידי היכל הקודש

בני ברק יצ"ו